

“.. en de feestelijke avond, - das einzige wozu ich etwas erzählen kann weil ik davon das Programm habe: ein kleines Meisterstuk (wie von Jan nicht anders zu erwarten). Durchaus met Biss, aber mit einem warmen Herzen dahinter. S.11: “De opschepper” (durch To); S.2: “De eeuwige wijsneus” (durch Aad); S.9: “De schreeuwlelijk” (“Zie je hem niet, dan hoor je hem wel!”, durch Toos Verhoeff); auch kleine Spielszenen. Ich habe sicher herzlich gelacht.

(Errie)

De Spionnetjes van Delft.

ACTE I.

A. DE SPIONNETJES VAN DELFT.

D.L. 10.

Jan.

1. Eens op een dag met een scheur in mijn buis,
Liep ik in sukkeldraf, Delft door, naar huis.
Alles was rustig en niemand op pad,
Wat een gerustheid in praatzieke stad!
2. Niemand zou weten hoe ik was gevlucht,
Dus van die scheur niet het minste gerucht.
Een blik naar boven: mijn hoop was gegaan,
In een spionnetje zag ik wat staan!
3. Duizend spionnen, straat in en straat uit,
Heel de stad kende mij nu als schavuit!
O, die spionnen, de schrik van de stad!
Wat word ik morgen in Delft weer beklad!
4. Toen ik wou weten wat Er had gedaan,
Ben ik naar al die spionnen gegaan.
Ieder van hen had een stukje gezien,
Samengevoegd is het waarheid misschien.

B. DE OPSCHEPPER.

D.L. 83.

To.

1. Op een keer, zie je, was broer Er, zie je
als logé, " " bij een oom, " "
en een vriend " " van die oom " "
Kwam daar juist zie je, op bezoek.
2. En die vriend, zie je, had veel air, zie je
En hij had, " " zeer veel geld, " "
En hij wou, " " Er iets geven, " "
Errie dacht, " " aan peperkoek!
3. Jongeman, zei hij, tegen Er, zei hij,
Kleine aap, zei hij, kijk eens hier, zei hij.
Deze gulden, " " is voor jou, " "
En geef oom. " " nu een zoen!

4. O, mijnheer, zei Er, met dedain, zei Er,
Houdt dat ding, zei Er, maar gerust, zei Er.
Want mijn pa, zei Er, heeft gewis, zei Er
Van dat spul, zei Er, een millioen!

C. DE EEUWIGE WIJSNEUS.

D.L. 7.

Aad.

1. 't Was Donderdag weer markt geweest
En Vader kwam naar huis
Met o zo'n mooi nieuw plantje,
pli-pla-plantje,
Een plantje zonder luis (bis)
2. En Vader plantte gauw dat ding
Zo ergens in de tuin.
Het was een mooie klimop,
kli-kla-klimop,
Het leek wat op ajuin (bis).
3. Toen Er van de bewaarschool kwam,
Zag hij het nieuw gewas.
En hij vroeg toen aan moeder,
mi-ma-moeder,
Wat of de naam wel was (bis)
4. En Moeder zei, dat 't klimop was,
Maar Errie schudde "nee!"
Welnee, zei hij, da's OPKLIM
i-a-opklim,
Zo vast als twee maal twee (bis)
5. Tot vijfmaal toe zei Moeder hem,
Welnee, dat is KLIMOP,
Maar vijfmaal zei ook Errie,
i-a-Errie
't Is OPKLIM, op en top (bis)
6. Maar eindelijk werd Moeder boos
En Errie hield zijn mond,
Maar binnen in zijn hartje,
hi-ha-hartje,
Was 't OPKLIM wat er stond (bis)

7. Toen kwamen ook de and'ren thuis,
 Zij zagen ook al gauw,
 Dat leuke, kleine boompje,
 bi-ba-boompje
 "Zeg, Er, hoe heet dat nouw" (bis)
8. En Errie dacht toen even na
 En vond de juiste zet!
 Het I S een echte OPKLIM,
 i-a-opklim,
 Maar KLIMOP N O E M T men het (bis)

D. DE MULO-LEERLING.

D.L. 127.

Annie.

1. In Huybergen op de Mulo was Errie geweest,
 Hij leerde en hij studeerde, maar vocht nog het meest!
 Hij speelde piano, en prutste meccano,
 maar deed, maar deed,
 Maar deed goed zijn best!
2. Zo kwam na een drietal jaren een dag van geweld!
 De dag van zijn examen, zijn uur was geteld!
 Nu niet meer piano, nu niet meer meccano,
 Hij was, hij was,
 er niet op gesteld!
3. Zijn beurt was dan ook gekomen en hij werd geplaagd!
 Het was physica-kwartiertje, en hem werd gevraagd:
 "Wat is hydrogeen-gas, weet jij wie Curie was?"
 Maar Er, maar Er,
 Hij scheen reeds geslaagd!
4. Maar toen, o, het was gemeen, ja, men vroeg hem
 naar 't schijnt!
 "Wat is: H₂O, wanneer één ^H verdwijnt?!"
 Maar Er vond het spoedig, en antwoordde moedig:
 "H.-O!, da's pap!"
 En dat was het eind!

E. AUTO-PERIKELLEN.

Kwartetje.

1. Er reden twee auto's al over de weg,
't Was al zeer laat, maar ze hadden geen pech,
" " " " " " " " " " "
In d'eerste daar schommelden Pa en Moe,
In d' ander daar reden ook huiswaarts toe:
Oom Jan, tante Jo en ook Errie!

2. Zij kwamen van 't Zuiden en keerden naar huis
En over de wegen, daar liep slechts een muis.
" " " " " " " " " "
Het was tussen Dordrecht en Rotterdam,
Dat hen toch een ongeluk nog overkwam,
Waar niemand van hen aan gedacht had!

3. Er reden twee auto's al over de baan,
Maar plots bleef de tweede in 't donker daar staan!
" " " " " " " " " "
Oom Jan zei toen heel lakoniek van zin:
"Jandosie, er zit geen benzine meer in!"
De klok wees al ruim over ènen!

4. Maar Vader, hij hoorde of zag niets daarvan!
Kwam kort nà die ramp in de stad Delft aan.
" " " " " " " " " "
En Moeder zei, toen nu de rest niet kwam,
"Zeg, Leo, ga jij terug naar Rotterdam!"
Maar och, daar werd niets meer gevonden!

5. Maar daar, in de nacht, stond oom Jan met de strop!
Geen pomp langs de weg en geen mensen meer op.
" " " " " " " " " "
De stad Rotterdam was nog gruwelijk ver,
Het werd twee uur lopen voor onzen Er,
En dât, door het nachtelijk duister!

6. Toen liep er geen auto de wegen meer langs,
Alleen een klein ventje, verschietend van angst.
" " " " " " " " " "
Na twee uur getippel kwam hij er dan aan,
Geen mens en geen pomp, slechts 'n bleekgele maan,
die alles heel spaarzaam verlichtte!

7. Hij dacht en hij liep, maar 't zat hem niet mee
 Ten slot kwam hij plotseling op een idee. (bis)
 Hij telefoneerde naar Delft heel rap
 En belde zijn Pa en zijn Moe uit hun slaap
 En zij zijn benzine gaan brengen.

A C T E II.

A. BEWAARSCHOOL-WEE.

D.L. 31.

Herman. *(in Vrouwen-Kleding!)*

1. Een mooie Maandagochtend, toen kwam Errie naar me toe
 Harum didscharum.
 Met nat betraand gezichtje stond hij voor me met zijn
 moe!
 Harum didscharum.
 Huilen, snikken, zuchten, slikken (Zuster!)
 Drie jaar of vier! Kom maar hier!
 Kom maar gauw bij zuster Ildefons!
2. Wat kreeg ik op te knappen aan die lieve kleine man,
 Harum didscharum!
 Zijn veters weg, zijn jas kapot, denk al maar wat je
 kan.
 Harum didscharum!
 Vuile benen, pet verdwenen! (Zuster!)
 Handen als roet, vuile toet!
 Kom maar gauw bij zuster Ildefons.
3. "Ach, zuster, zuster, Errie gooit zijn mellek al weer
 om!"
 Harum didscharum!
 "Ach, zuster, Er die knijpt en trapt de tafelpoten
 krom"
 Harum didscharum!
 Bekers breken, tong uitsteken! (Zuster!)
 Vechten of slaan, Errie steeds vooraan!
 Kom maar gauw bij zuster Ildefons!
4. En na die tijd, bij 't overblijven hield ik hem in 't oog
 Harum didscharum!

Een grote opknap elke dag, het speelkwartier vervloog
Harum didscharum!

Neuzen vegen, valt soms tegen!
Zeven jaar of acht! Steeds nog op wacht
Stond nog altijd zuster Ildefons!

B. DE RIDDER IN DE KAST.

D.L. 185.

Corrie.

Onze Er, die was 'n ridder
en met steenen gooide hij graag (2 x)
Maar 't glas kon daar niet tegen,
Moeder was dan vreeselijk kwaad.
En zij zei: "Ik heb 'n kast,
Kijk, die leert 't je wel af"
En zij pakt hem bij z'n kraag (2 x)
En zij zei: "Ik heb 'n kast,
Kijk, die leert 't je wel af.
Drommelskater, jongen, 't is je eigen schuld;
denk maar na! denk maar na! denk maar na!"

Wie slaapt, die is niet lastig,
Zoo dacht onze Errie ook (2 x)
Hij zet zich in 'n hoekje
Met z'n hoofd op 'n hoedendoos.
De slaap verdrijft de angst voor straf,
Helpt je overal fijn van af.
Nergens wordt meer aan gedacht (2 x)
De slaap verdrijft de angst voor straf,
Helpt je overal fijn van af.
Duisternis, die komt dan fijn van pas,
Als je maft. (3 x)

Vader en Moe gingen laat naar bed toe,
Eerst de kind'ren toegestopt (2 x)
Maar, o, schrik, er was 'n bedje leeg
En 'n licht ging hen toen op.
Ach, wat angst al in die kast
Heeft dat joch daar toch gehad
En ze vliegen er naar toe (2 x)
Ach, wat angst, enz.
Stiekum blij, maar toch verrast
Toen ze ke-ken al in - in die kast.

C. DE FIJNPROEVER.D.L. 87.

Wim.

Zeg, heb je 't al gehoord?
 Zeg, ooit wel van gehoord?
 Er hield zoo vrees'lijk veel van snoep,
 Vooral dat extra fijne goed.
 Zeg, vertel 't heusch niet voort,
 Vertel 't heusch niet voort.

't Gebeurde op 'n dag (2 x)
 We hadden zulke lekk're room,
 Zoo fijne room, zoo dikke room,
 Toen Errie dat zoo zag (2 x)

En Grootmoë van der Meer (2 x)
 Zij wist niet hoe die melk zoo kwam,
 Zoo dun ze was, zoo schraal ze was,
 Maar Errie, die wist meer (2 x)

'n Eitje fijn geklopt, ja, heel alleen geklopt,
 'n Boterham zelf klaar gemaakt
 met k'neel en suiker! ja, dat smaakt,
 Door Moeder toegestopt (2 x)

D. VLIEGENIER.D.L. 36.

Jo.

1. Reizen per trein, per bus, dat is zo wat,
 Schomm'len en hobbelen ben je gauw zat!
 Rijtuig en auto, ja, hang je toch ook al dra
 Met je hoofd uit het raam, 'k zie je al staan.

2. Noordwijk en Zoetermeer en naar Breezand
 Was het toen telkenkeer: even in de kant!
 Maar met een grote reis, raakt hij niet van de wijs,
 Wat is dat voor een streek; vat jij de kneep!

3. Dan met een vliegmaschien; dat is pas wat!
 Heb je hem toen gezien! Wij stonden paf!
 Eindhoven-Rotterdam! Jammer toen 't einde kwam!
 Nu de auto is op zij gezet, haalt hij vast zijn vliegbrevet!

E. 't GROTE DINER.D.L. 137.

Kwartet.

1. (Jo)

Te gast, en dan een fijn diner, dat is wel iets voor Er!
 Vallera!
 Maar eten zus en dames mee, dan brengt hij het niet ver!
 Vallera!
 De erwten rollen op de grond, juh, ja! op de grond.
 Dan brengt hij het niet ver!

2. (Jo)

En kijk die karbonade toch, hoe smakelijk en fijn! Vallera.
 Een kluif erbij, o, wat een bof! Wat zal dat lekker zijn!
 Vallera!
 En Er, die grijpt met ene hand, juh, ja! ene hand,
 Wat zal dat lekker zijn!

3. (Corrie)

Zeg, eet dan toch met mes en vork, of anders eet maar
 niet! Vallera!
 En morsen is niet zoals het hoort, ik geneer m' als
 iemand 't ziet! Vallera!
 Die meisjes kijken al naar jouw! juh, ja! al naar jouw!
 'k Geneer m' als iemand 't ziet!

4. (Jo)

O, seh das fremde Bürschchen dort, woher wird der wohl
 sein! Vallera!
 Was greift er doch den Karbonat! Er kneipft ihn wohl
 noch fein! Valler!
 Die Erbsen rollen hin und her! juh, ja! hin und her!
 Ich lache mich fast tot!

5. (Herman)

Aber, Ernest, Jungen, iszt noch was, es macht dich
 tüchtig ja! Vallera!
 Ein Kerl wie du iszt doch viel mehr, ich schöpf dir noch
 was auf! Vallera!
 Was Erbsen, Fleisch und Tunke noch, juh, ja, Tunke noch,
 Ich schöpf dir noch was auf!

6. (Wim)

Ach, Schwester, bitte, danke sehr, ich habe schon genug!
Vallera!

En Errie denkt: "ik eet niet meer, is dat me een ge-
zwoeg!" Vallera!

Maar met dat al, o, wat een strop, juh, ja, wat een
strop!

Krijg ik geen eten meer!

7. (Herman)

Maar voordat hij verdwenen was, sprak ik hem even aan!
Vallera!

Ich sprach, "du kleiner, netter Bursch, du hast dein Best
getan!" Vallera!

Bist du einmal ein groszer Mann! juh, ja, groszer Mann!
Zeig' denn die Mädchen was du kannst!"

8. (Wim)

En is de maaltijd dan gedaan, dan is onz' Errie blij!
Vallera!

Vader vraagt: "Wat wordt er nu gedaan?" En Er komt tus-
senbij! Vallera!

"Och, laat ons ergens eten gaan!" juh, ja, Eten gaan!
Hier kan nog 'n massa bij!

A C T E III.

A. ZIE JE HEM NIET, DAN HOOR JE HEM WEL! D.L. 81.

Toos.

1.

Errie in zijn wieg gedoken, leerde het schreeuwen wonder-
lijk snel!

Van hem gold onafgebroken: Zie je hem niet, dan hoor je
hem wel!

Maar ook later bleef dat zo! Schreeuwde hij van do tot do!
Trallerali etc.

2.

Errie op de stadsbewaarschool, leerde het vechten won-
derlijk wel!

Vocht met liniaal en schoenzool: zie je hem niet, dan
hoor je hem wel!

Van de eerste dagen af, wist hij geen raad met al zijn
straf!

Trallerali etc.

3.

Op de kostschool aangekomen, leerde hij talen wonderlijk
snel.

Niemand kon als hij zo bomen: zie je hem niet, dan hoor
je hem wel!

Klein van stuk stond hij tussen de rest, maar zijn stemme-
tje hoorde je best!

Trallerali etc.

4.

Errie op het seminarie, speelde piano wonderlijk wel!
Mars en wals met veel bombarie: zie je hem niet, dan
hoor je hem wel!

Als hij van de speelplaats verdween, hoorde je hem op de
vleugel meteen.

Trallerali etc.

5.

Hoe het daarna is gelopen, sinds hij 't klooster binnen-
ging,

Wel bleef hij muziek steeds kopen, dat is gewis, maar
vast staat één ding!

Vanuit Brabant enzovoort, drong geen geluid meer tot ons
door!

Trallerali etc.

B. DE BEREKENDE SLAPER.

D.L. 65.

Aad.

1.

Als het schooljaar afgelopen was kwam Errie thuis,
Dan kwam Errie thuis.

Met zijn spullen, met zijn bullen, waar wij over zwijgen
zullen!

Met zijn spullen, met zijn bullen, waar ik over zwijg.

2. Als het dan vakantie was had Errie zijn program.

Had hij zijn program:

Schilderstukken, reisindrukken, en muziek; dozijnen stukken,
Schilderstukken, reisindrukken, en muziek vooral!

3.

Maar één ding was zeer voornaam, dat was zijn slaaptekort,
was zijn slaaptekort!
Want hij meende, dat hij daaglijks 3 kwart-uur te kort kwam
ginder!
Want hij meende, dat hij daaglijks veel te kort kwam ginds!

4. Daarom nam hij pen en inkt al op den eersten dag! Op de
eerste dag!

En hij telde alles samen, heel zijn slaaptijd-deficit!
En hij telde alles samen, heel zijn deficit!

5. Dan nam hij het aantal dagen van de vacantiетijd, zijn
vacantiетijd!

Zijn conclusie was een fusie van 2 plus en een kwart per
dag,

Zijn conclusie was een fusie van 2 plus en een kwart!

6. Wat hij zo daarginds te kort kwam, haalde hij hier in.
Haalde hij hier in!

Hij verstond het VOL te slapen, juist wat hij had uitgerekend!

Hij verstond het VOL te slapen en niets min of meer!

C. EEN GEHELMDE DON QUICHOTTE.

D.L. 147.

Annie.

1. In Noordwijk, daar leeft men zo heerlijk blij, heerlijk
blij,

Iedereen is er daar graag, zo graag!
De hele familie logeert er vrij, heerlijk vrij,
Komt er daarom ook gestaag!

2. Ook Errie was zo op een mooie dag, mooie dag
Bij de familie te gast, te gast!
Hij at er, en sliep er, en zwom er, en glom er,
Zoals het badgasten past!

3. Maar op 'n keer, 's middags aan 't middagmaal, middag-
maal,
Was er een sausje zo fijn, zo fijn!

Maar Errie vertrouwde het kleurtje niet, kleurtje
niet!
Dacht, het had anders moeten zijn!

4. Doch Errie had buiten de waard geteld, waard geteld,
Oom zei: "Je eet het, en vlug, en vlug!"
Maar Errie, die eenmaal zijn mening had, mening had!
Errie vertikte het stug!
5. Het laatste woord echter hield ome Jan, ome Jan!
Hij nam het kommetje op, ja, op!
En vóórdát Er iets in de gaten had, gaten had!
Had hij het ding op zijn kop!

D. DE SCHOLASTIEK.

D.L. 54.

Jan.

1. Onze Er werd spoedig scholastiek,
Heette nu voortaan Wilfried.
Een vos verliest zijn haren wel,
Maar och, zijn streken niet!
2. En of er nu een Wilfried leeft
In plaats van d' ouden Er.
Ik g'loof, de zaken staan gelijk,
Wij zijn nog even ver!
3. De feiten geven mij gelijk,
De geschiedenis ging door.
Zijn witte pij werd dikwijls zwart
En al het geel werd goor!
4. Was er somtijds een zwaar karwei
Van werk met hark of riek.
Onze Wilfried bleef dan veilig thuis
Voor 't schrijven van muziek.
5. Op het wandelen was hij niet gesteld,
Spoedig vond hij er wat op.
Hij vroeg extra pianoles,
Voor de bureu een reuze strop!

6. Hij hanteerde ook de verrefkwast,
Want toneel vereist decoor!
Bovendien werd hij nog dirigent
Van het scholastiekenkoor.
7. Naast dit alles speelde hij toneel,
Men krijgt rollen naar zijn aard.
Hij werd Judas, of het Joodse volk,
O, wat keek men in zijn kaart!!
8. Wat hij verder deed in Valkenburg
Weten wij niet specifiek.
Maar met naamdag en St. Nicolaas
Vroeg hij aldoor maar muziek.
9. Maar wij zullen wel heel spoedig zien
Wat hij nu geworden is!
IK voorspel je, dat hij zeker nog
Onze oude Errie is.

A C T E IV.

A. NOTENPARADE.

D.L. 216.

Meerdereren.

1. (Jootje)

Ik ben de DO, de allereerste, de noot, die aan de and're
zes hun hoogte wijst!

Ik open de stoet vandaag met vreugde, wijl iedereen hier
op dit feest ons eer bewijst!

't Zou een schande zijn geweest, als ik ontbrak op Errie's
feest!

Op Errie's priesterfeest! Zijn grootste feest!

2. (Do)

Ik ben de RE, een noot van waarde, want zonder mij staat
heel de rij van noten stil!

Met mij had Errie nooit veel moeite, want van de Do naar
Re dat is een peuleschil!

Al is een stem ook nog zo laag, een RE zingt ied're zan-
ger graag!

Zingt ied're zanger graag, ja, o zo graag!

3. (Corrie)

Ik ben de MI, sla mij nooit over, want ik bepaal de
 toonsoort, ofwel groot of klein!
 Naar mij kijkt Errie steeds het eerste, want ik bedissel,
 of er vreugd of rouw zal zijn!
 Zing mij steeds groot op feestgetij, en klein bij rouw en
 jaargetij!
 Maar steeds ben ik er bij, ben ik er bij!

4. (Tom)

Ik ben de FA, houdt mij in ere, want ik behoor met DO en
 SOL apart te staan!
 Als sub-dominant heb ik een baantje, dat Errie in zijn
 orgelless goed moest verstaan!
 Hij leerde steeds: Een, Vijf, Vier, Een! en verder weer :
 Een, Vier, Vijf, Een!
 In kruis en mol meteen, zo maar meteen!

5. (To)

Ik ben de SOL; ik ben er trots op: want Errie zingt mij
 duizendmalen bij zijn koor!
 Want luister maar, voor ieder nummer dan zingt hij zacht:
 do, sol, mi, do, de zangers voor!
 Do, sol, mi, do, des zangers leus! Geen dirigent heeft
 and're keus!
 Hij heeft geen and're keus, geen and're keus!

6. (Aat)

Ik ben de LA, een lastig heerschap! Een reuze sprong .
 van Do naar mij, wie weet dat niet!
 De dirigent staat al te beven, als hij mij in zijn parti-
 tuur geschreven ziet!
 Want, o, die zangers zijn zo dom! Hun stemgeluid is vaak
 zo krom!
 Maar Errie lacht er om, hij lacht er om!

7. (Ina)

Ik ben de SI, ik sluit het rijtje, ik maak als LA ver-
 minderd het septiemaccoord.
 Ik ben de vreugd van alle zangers, want niemand is er,
 die niet graag septiemen hoort!
 En moeilijk ben ik nooit geweest, daarom ben ik hier
 nooit geweest!
 Ben ik op Errie's feest, op Errie's feest!

Allen.

1.

Wij zijn het eeuwig zevental, van do en re en mi!
En verder nog van fa en sol, en dan nog la en si!
Voorts treft men ons in mollen aan, soms zijn we dubbel
kruis!
Maar och, een kruisje min of meer, treft men in ieder
huis!

REFREIN: Heidi, heida, juchhé!
Lang leve de muziek (bis)

2.

Wij vormen samen de muziek waar iedereen van houdt!
Van "Vader Bach" tot heden toe in tonen stoer en stout!
Wij zijn klassiek, wij zijn modern; profaan, of ook gewijd,
Wij schrijden alle eeuwen door, ons bindt geen land of tijd!

3.

Vandaag is het voor ons groot feest, een feest van do-mi-
sol!
De grote terts viert boventoon! Wat hebben wij een lol!
Want Errie, die ons zingen liet, die heeft zijn doel be-
reikt!
Hij is, zo tussen noten door, tot priester nu gewijd!

4.

Steeds hield hij ons wel hoog in eer! Zijn Vader weet daar-
van!
Ook de familie; maar vooral: Heerom Piet en Heerom Jan!
De ene mis, het and're lied, cantates bij de vleet!
En Moeder dacht bij voedselnood: "Ik g'loof dat hij ze eet!"

5.

Wij sluiten daarom de revue met noten, zang en spel!
Wij vierden hoogtij, heel dit feest, en alles was zeer wel!
Het past dus, dat ons zevental het laatste woord hier
heeft!
En dat wij hoog in ere zijn, zolang hier Errie leeft!

-)(-